

ת"פ 63873/11/16 - מדינת ישראל נגד אדריאן פונטס,נטלי פרונביץ

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 63873-11-16 מדינת ישראל נ' פונטס ואח'
תיק חיצוני: 80787/2014

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אדריאן פונטס 2. נטלי פרונביץ

החלטה (לנאשם 1)

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 חוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ובת זוגו שכרו דירה ובין התאריכים 1.2.2014 עד 17.2.2014 גנבו מהדירה ששכרו מקרר LG, שולחן ופינת אוכל.

ביום 1.6.14, נתפס חלק מהרכוש במעונם החדש והוחזר לבעלת הדירה ממנה גנבו.

הסדר הטיעון

2. ביום 8.1.17 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן. ככל שהתסקיר יהא חיובי המאשימה תאמץ המלצות התסקיר.

ב"כ הנאשם ביקש שתבחן שאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן:

3. בתסקיר מיום 19.2.18, סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, הנאשם בן 45, פרוד מאשתו השלישית, אב לשמונה ילדים מארבע מערכות יחסים שונות, עובד בתחום הרתכות, בוגר 8 שנות לימוד, עלה לארץ עם משפחתו בהיותו תינוק, בגיל 14 שבה המשפחה לארגנטינה והנאשם עלה שנית לישראל בגיל 26 עם אשתו הראשונה וארבעת ילדיהם. הנאשם טען שבעת שבוצעה העברת הדירה כבר עבר להתגורר עם ילדיו בדירה אחרת ולא היה מודע לכך שבת זוגו, היא הנאשמת האחרת בתיק זה, הוציאה ציוד מהבית השכור, הוא העריך כי הנאשמת חשבה שבעלי הדירה לא זקוקים לרכוש שנותר ולכן לקחה אותו לדירה אחרת ששכרה באשקלון. הנאשם ציין כי אינו סובל ממצוקה כלכלית, אינו זקוק לפרטים שנגנבו ושהוא אף סייע בהשבת המקרר.

4. שירות המבחן ציין כי הנאשם ביטא בושה וכי הוא עובד ומנהל חיים נורמטיבי, מאידך נוטה להשליך אחריות על האחר מבלי לבחון את יכולתו להשפיע על האירוע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים לא יציב מבחינת מערכות היחסים ומגורים. הנאשם נעדר עבר פלילי, מביע דאגה ואכפתיות כלפי ילדיו שהתייתמו מאימם, דואג לכל מחסורם, מבטא מוטיבציה לניהול אורח חיים נורמטיבי.

לאור העובדה כי הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בעניינו.

טיעוני הצדדים:

5. ב"כ המאשימה, הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, להעדר לקיחת אחריות, לסיכון להישנות עבירות בהעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. טענה כי מתחם העונש ההולם לעבירה נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר. טענה כי לא הוכח נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעת הנאשם ועתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות.

6. ב"כ הנאשם, הפנה לכך שהנאשמת האחרת בתיק סיימה את ההליכים ללא הרשעה, אף מבלי שהתבקש ומבלי שהתקבל תסקיר בעניינה. לדבריו אין כל הצדקה להפלות בין השניים וכי לאור עקרון אחידות הענישה יש מקום להימנע גם מהרשעת הנאשם. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם מגדל לבד שלושה ילדים, בתו הקטנה חולת סרטן, הוא מתרוצץ בין בתי החולים (הוצג לבית המשפט תיק רפואי עב כרס). ב"כ הנאשם הפנה לחלופי הזמן מביצוע העבירה, להיות הנאשם נעדר עבר פלילי ולעובדה שאין לנאשם הסתבכות נוספת עם החוק. הגם שבשל היותו רתך אין נזק קונקרטי להרשעה, לדבריו קיימת פגיעה בדימוי העצמי המצדיקה הימנעות מהרשעה.

7. הנאשם ציין שהיה בעבודה כשהאישה והילדים העמיסו את תכולת הדירה. כשהגיעו לבקש את הדברים חזרה, הוא נדהם לראות את המקרר, לדבריו ראה את המקרר כאשר שב הביתה. הגם משדבריו האחרונים של הנאשם נדמה כי אינו מודה בביצוע העבירה נשאל הנאשם אם הוא מעוניין לבטל את הכרעת הדין, הוא השיב כי אינו מעוניין בכך וכי הינו מודה בגניבה המיוחסת לו.

8. ב"כ המאשימה הסבירה כי הסכמתה להימנע מהרשעת נאשמת 2, לא התבססה על הנזק הקונקרטי שיגרם לעיסוקה כתוצאה מהרשעה, אלא בשל נסיבותיה האישיות, והתמודדות עם ביתה החולה וכן לאור חלקם השונה של הנאשמים בפרשה.

9. ב"כ הנאשם הבהיר כי הבת החולה היא בת משותפת אשר הנאשם אף הוא מטפל בה.

מתחם העונש ההולם

10. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה הוא הגנה על רכושו של אדם.

11. **מידת הפגיעה בערך המוגן** אינה ברף הגבוה, בשים לב לכך שמדובר באירוע יחיד ובמהות הרכוש שנגנב (מקרר, שולחן ופינת אוכל מתוך הדירה בה התגוררו הנאשמים) ובשים לב שהמקרר הוחזר לבעליו.

12. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, הגניבה בוצעה בעת מעבר דירה, כשכל תכולת הדירה הועמסה ובמסגרתה הועמס רכוש אשר שייך לבעלת הדירה ולא לנאשמים. נתתי דעתי לדברי הנאשם כי הוא לא היה במקום בעת שתכולת הדירה הועמסה, הגם שלקח אחריות על ביצוע העבירה. אין אינדיקציה לתכנון מוקדם לביצוע העבירה. העבירה לא בוצעה בתחכום. נתתי דעתי לכך שחלק מהרכוש הגנוב הוחזר. בניגוד לטיעוני המאשימה, עיון בעובדות כתב האישום אינו מגלה כל שוני בחלקם של הנאשמים בפרשה זו.

13. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד מספר חודשי מאסר:

- ת"פ (ראשל"צ) 25186-08-13 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ** (הנאשם הורשע ב- 3 אישומים של גניבת בקבוקי שתיה חריפה מבתי עסק, נדון ל- 5 חודשי מאסר, והופעל מע"ת של 8 חודשים שהופעל בחופף וענישה נלווית).
- ת"פ (ת"א) 46710-06-15 **מדינת ישראל נ' אספה** (הורשע בגניבת פלאפון, נדון ל- 7 חודשי מאסר כולל הפעלת 6 ח' מע"ת בחופף וענישה נלווית).
- ת"פ (ק"ג) 56570-05-14 **מדינת ישראל נ' מירונסקי** (הנאשם הורשע בגניבת אייפד: 6 ח' מאסר בפועל מתוכם 4.5 חודשים בחופף למאסר שמרצה ו- 1.5 חודשים במצטבר וענישה נלווית)
- ת"פ (ת"א) 18987-06-15 **מדינת ישראל נ' סביטקין** (גניבת אופניים שהושבו לבעליהם. נדון ל- 3 חודשי מאסר והופעל מאסר מותנה חב הפעלה של 3 חודשים במצטבר וענישה נלווית).
- ת"פ (ק"ג) 58483-03-14 **מדינת ישראל נ' זריהן** (גניבת מוצרים מהשופרסל בשווי 983 ₪. הוטלו מאסרים מותנים וענישה נלווית).
- ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 **מדינת ישראל נ' קונסטנטין** (גניבת 2 שקי מזון לכלבים בסך 477 ש"ח. מע"ת וענישה נלווית).
- ת"פ (ק"ג) 18592-07-15 **מדינת ישראל נ' וניצאי** (גניבת תיק בצוותא חדא ובו מזומן בסך 3600 ₪. הוטלו מע"ת וענישה נלווית).
- ת"פ (אילת) 35850-01-16 **מדינת ישראל נ' זרחי** (גנב מספר פריטים מסניף "ניו פארם"- התחייבות ללא הרשעה)
- ת"פ (אילת) 38965-01-16 **מדינת ישראל נ' גסולקר** (הנאשם ניצל את העובדה שהמתלונן נכנס לרחוץ בים וגנב מתיקו אשר הושאר על מיטת השיזוף את התכולה. נתפס במקום. מע"ת וענישה נלווית)
- ת"פ (אילת) 11146-04-16 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (הנאשם גנב מחוף הים תיק ובו 4 טלפונים סלולרים, 150 ₪ במזומן ובגדים. נדון למע"ת וענישה נלווית).

14. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לארוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. .

ביטול ההרשעה

15. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

16. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

17. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

18. **בפרשת כתב** ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שורת המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

19. בע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר במעין **"מקבילית כוחות"**:

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

20. עקרון אחדות הענישה, הנגזר מעקרון השוויון בפני החוק, מורה על החלת שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות, ובאותן נסיבות.

ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 4450/11 **עספור נ' מדינת ישראל** [לא פורסם, 08.02.2012]:

"מטרתו של עקרון זה הינה להבטיח שוויונם של נאשמים בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה. בענייננו ישנה חשיבות מוגברת לאחידות הענישה נוכח העובדה שמדובר בעבירות דומות שהן חלק מפרשה אחת..."

ראו גם ע"פ 1142/11 סדיר נ' מדינת ישראל [לא פורסם, 08.02.2012].

ואולם, עקרון אחידות הענישה אינו השיקול היחיד בעת גזירת העונש.

כפי שנפסק בע"פ 5195/11 קריניאן נ' מדינת ישראל [לא פורסם, 28.3.2012]:

"עקרון אחידות הענישה איננו כלל הכרעה סופי ומוחלט, מין 'סרגל מכאני' שממנו אין לסטות ... אין לבצע פעולת 'העתק-הדבק' מנאשם בתיק אחד לנאשם בתיק אחר רק בשם עיקרון אחידות הענישה. שומה על בית המשפט לשיקול היטב את הנסיבות המיוחדות של כל נאשם ונאשם, על מנת לחתור לענישה ההולמת את העבירה על פי אמות המידה המקובלות במשפטנו"

ראו גם ע"פ 10370/02 סויסה נ' מדינת ישראל [לא פורסם, 27.05.2003]:

"אין להשתית על עקרון אחידות הענישה את תורת הענישה כולה. כלל זה מהווה שיקול ענישה חשוב, אך לא בלעדי, בין מכלול שיקולים שיש להעריכם ולאזנם באיזון ראוי כדי להגיע לתוצאת ענישה שקולה אשר תגשים את תכלית ההגנה על עניינו של הפרט ושל הציבור המשולבים זה בזה"

21. בנסיבות התיק שבפני, לאור עקרון אחידות הענישה, ולאחר ישום המבחנים שנקבעו ב"הלכת כתב" מצאתי כי מתקיימות הנסיבות החריגות המצדיקות ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

22. כאמור הנאשם שבפני נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, חש בושה על הסתבכותו בפרשה זו, פעל לתיקון הנזק שנגרם וסייע בהשבת המקרר, הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הגבוה, הרשעה עלולה לפגוע בדימויו העצמי, הנאשם מגדל לבדו את חלק מילדיו אשר התייתמו מאימם, מטפל, ביחד עם הנאשמת האחרת בביתם הקטנה אשר חולה במחלת הסרטן.

לאור כל אלה, ותוך מתן משקל ראוי לעיקרון אחידות הענישה, בשים לב שחלקם של הנאשמים בפרשה זו, כפי שעולה מעובדות כתב האישום, זהה לחלוטין, ובשים לב לדמיון בנסיבות האישיות אשר היוו שיקול להסדר שהוצג עם הנאשמת במסגרתו הוסכם להימנע מהרשעתה (הגם שאין זהות מוחלטת בנסיבות האישיות) מצאתי כי יש בכל אלה כדי להצדיק תוצאה עונשית זהה בעניינם של הנאשמים ולהביא לביטול הרשעת הנאשם.

23. לאור כל האמור אני מבטלת את הכרעת הדין המרשיעה מיום 8.1.17.

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, אני קובעת כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, עבירה של עמוד 5

גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, אך נמנעת מהרשעתו.

ניתנה והודעה היום י"ב ניסן תשע"ח, 28/03/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין

אני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך 3000 ₪ להימנע במשך שנה מהיום מביצוע העבירה בה הודה. ההתחייבות תחתם עוד היום אחרת יאסר למשך 10 ימים.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

**ניתנה והודעה היום י"ב ניסן תשע"ח, 28/03/2018
במעמד הנוכחים.**